

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**DECIZIE**

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

președinte –Petru Ursache,

judcătorii –Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013 de către inculpatul

*Vovciuc Ian Vladimir, născut la 26 septembrie 1975, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Milano 2 ap. 8;*

*Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:*

- 1. 06.07.2012 - 30.05.2013 (prima instanță)*
- 2. 11.07.2013 – 24.10.2013 (instanța de apel)*
- 3. 11.02.2014 – 19.03.2014 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 mai 2013, Vovciuc Ian a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a părții vătămate Axan Ion, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

**2.** În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar, a constatat că Vovciuc I. la data de 22.01.2012, aproximativ la orele 20:45, în mun. Chișinău, str. Bariera Sculeni intersecție cu str. Drumul Crucii, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, urmărirea penală în privința căruia a fost disjunctată într-o procedură

separată, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aplicând violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate, l-a îmbrâncit pe Axan I. care a căzut la pământ, apoi i-a aplicat câteva lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, i-a sustras în mod deschis din buzunarul stâng a scurtei telefonul mobil de model „Orange Stockholm”, la prețul de 1400 lei, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile.

**3.** Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Vovciuc I. care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, deoarece nu a săvârșit fapta imputată.

În motivarea apelului a invocat că la pronunțarea sentinței instanța de fond nu a ținut cont de faptul că în acțiunile sale lipsește latura subiectivă a infracțiunii, iar probele prezentate și susținute în învinuirea sa, sunt insuficiente, irelevante și chiar contradictorii.

Consideră sentința ilegală și neîntemeiată, bazată pe presupuneri deoarece acuzatorul de stat nu a prezentat instanței de judecată probe suficiente pentru demonstrarea vinovăției în comiterea infracțiunii încriminate.

**3.1.** Sentința a mai fost atacată cu apel și de către avocatul Roșioru N. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat Vovciuc I. de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), e) și f) Cod penal.

În motivarea apelului a indicat că, în ședința judiciară nu au fost acumulate suficiente probe care ar dovedi în întregime vinovăția inculpatului, considerînd că în acțiunile inculpatului Vovciuc I. lipsesc indicii constitutivi ai infracțiunii incriminate, dat fiind faptul că nu a comis infracțiunea ce i-a fost incriminată, fapt confirmat prin probele obiective și pertinente examinate în cadrul ședinței judiciare, totodată inculpatul Vovciuc I. nu recunoaște vinovăția în cele incriminate și după cum susține el nu a săvârșit infracțiunea dată și nici nu cunoaște partea vătămată.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013 au fost admise din alte motive apelurile declarate, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Vovciuc I., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2), lit. b), e), f) Cod Penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

**4.1** Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că la stabilirea pedepsei inculpatului Vovciuc I. instanța de fond nu a ținut cont de lipsa circumstanțelor agravante, respectiv instanța de apel a corectat această eroare și a aplicat inculpatului o pedeapsă mai redusă.

5. În recursul ordinar declarat de condamnatul Vovciuc I. nefiind invocat nici un temei de declarare a recursului se solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, din motiv că la dosar nu sunt probe ce ar dovedi vinovăția sa în cele incriminate, iar sentința și decizia se bazează doar pe presupuneri.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat de inculpat nu se menționează careva temeiuri prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, însă din argumentele expuse în recurs, Colegiul penal consideră că este relevant temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Conform acestei prevederi legale, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Vovciuc I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(1) lit. b), e), f) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În susținerea acestora, atît instanța de fond cît și cea de apel just au concluzionat asupra faptului că în pofida nerecunoașterii vinovăției de către inculpat, totuși, ansamblul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată au dovedit cu certitudine vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate, aceasta fiind confirmată prin declarațiile părții vătămate Axan I., declarațiile martorului Guțu V., prin procesul-verbal de ridicare a corpurilor delictive din 12.03.2012 ( f.d. 27-28 ), prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 23.03.2012 efectuată cu martorul Guțu V. prin care l-a recunoscut pe Vovciuc I. ( f.d. 54 ), prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie efectuat cu martorul Guțu V. prin care l-a recunoscut pe Stoico R. ( f.d.56 ).

Argumentul recurentului privind aprecierea greșită a probelor de către instanțele de judecată, nu poate fi reținut de către instanța de recurs din motiv că procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal reține că la stabilirea pedepsei lui **Vovciuc I.**, instanța de apel a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75-77 Cod penal, corect a ținut cont de lipsa circumstanțelor agravante, astfel just a conchis de a reduce din pedeapsa stabilită de către prima instanță, pedeapsa aplicată fiind una echitabilă, adecvată personalității condamnatului, faptei comise, dar și circumstanțelor cauzei.

În asemenea condiții recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul **Vovciuc Ian Vladimir** împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 mai 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2013 în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 aprilie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

